

POLIGRAFIA I WYDAWNICTWA	NORMA BRANŻOWA		BN-76
	Zasady składania tekstów w języku polskim		7440-02
			Zamiast BN-64/7440-02 1694
Setting rules for composing of polish texts	Principes de composition de textes polonais	Правила набора текстов на польском языке	Setzregeln für Setzen von polnischen Texten

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy są zasady składania tekstów w języku polskim, z wyjątkiem akcydensów, tabel oraz wzorów matematycznych i chemicznych.

1.2. Określenia — wg BN-73/7401-01, BN-71/7401-02, BN-71/7401-03, BN-71/7401-04.

2. WYMAGANIA

2.1. Zasady podstawowe

2.1.1. Wielkość wcięć przy akapitach. W składzie do 24 cyfer — 1 firet, powyżej 24 cyfer — 1½ firetu.

Dopuszcza się skład bez wcięć akapitowych pod warunkiem utrzymania długości tekstu w wierszu końcowym zgodnej z 2.1.2.

Wielkość wcięć akapitowych w notkach, uwagach i innych tekstach składanych odmiennym stopniem pisma powinna być taka sama w punktach, jak wielkość wcięć akapitowych w tekście podstawowym.

Przykład

Nad strumieniami wezbranymi resztką wiosennej powodzi złociły się łotocie* jak bogate szycie na zielonym kobiercu.

Łotocie — roślina z rodziny jaskrowatych, gatunek kazeńca złocistego.

2.1.2. Ilość tekstu w wierszu końcowym powinna być co najmniej dwa razy większa od wcięcia akapitowego. W składzie bez wcięć akapitowych tekst w wierszu końcowym powinien być krótszy co najmniej o 1 firet w składzie do 24 cyfer i 1½ firetu w składzie powyżej 24 cyfer.

2.1.3. Odstępy między wyrazami w składzie tekstowym. Odstępy między wyrazami w tekście składanym pismem o grubości zwykłej i szerokości normalnej wg PN-73/P-55009 powinny wynosić około ¼ szerokości zajmowanej przez dwie tekstowe litery *a*.

W składzie maszynowym wierszowym zawierającym powyżej 25 znaków dopuszcza się odstępy od ¼ do ½ firetu.

Przykład

Upowszechnia się kulturę wśród mas pracujących przez urządzenie konkursów literackich, dramatycznych lub muzycznych itp. zespołowych, bądź indywidualnych.

W składzie innymi pismami niż o szerokości normalnej i grubości zwykłej odstępy między wyrazami powinny być wielkości równej szerokości tekstowej litery *a* składanego pisma.

Przykład

Surowcem mineralnym jest węgiel.

2.1.4. Odstępy między wyrazami w składzie wersalikowym powinny być równe szerokości litery *A* składanego pisma.

Przykład

SUROWCEM MINERALNYM, KTÓRY PODOBNIEM JAK WĘGIEL KAMIENNY I BRUNATNY POWSTAŁ Z ROŚLIN, JEST TORF.

PRZEMYSŁ POLIGRAFICZNY

Zgłoszona przez Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Poligraficznego
Ustanowiona przez Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Poligraficznego dnia 10 lipca 1976 r.
jako norma obowiązująca w zakresie produkcji od dnia 1 stycznia 1977 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 23/1976 poz. 89)

2.1.5. Dzielenie liczb na klasy. Liczby zawierające powyżej 4 cyfr rozdziela się na klasy odstępami 2 p. w pismach od 6 do 12 p. zgodnie z PN-68/N-01050, z wyjątkiem lat i numerów.

Przykład

25 634 104 958 8 629 833 12 628 522

2.1.6. Rozdzielanie i przenoszenie. Wyrazy rozdzielane przy przenoszeniu należy dzielić zgodnie z obowiązującymi zasadami pisowni polskiej oraz zgodnie z wymaganiami wg tabeli.

łym — wyróżnienie można składać pismem tekstowym zwykłym. Do wyróżnień w tym samym wierszu nie należy stosować innego kroju i stopnia pisma.

Przykład

Z roślin przemysłowych uprawia się u nas przeważnie *rzepak, len i konopie* oraz regionalnie stosuje się uprawę *chmielu i tytoniu*.

Partia „**Proletariat**” założona w roku 1882 przez **Ludwika Waryńskiego**, była pierwszą partią socjalistyczną w Polsce.

Określenia		Przy szerokości składu zawierającej			
		do 25 znaków	od 25 do 50 znaków	od 51 do 60 znaków	powyżej 60 znaków
Liczba kolejnych przeniesień jedno za drugim, nie więcej niż		nie określa się	6	5	4
Rozdzielanie i przenoszenie do następnego wiersza	wyrazów dwusylabowych	nie określa się			nie należy
	tytułów: prof., mgr, inż., tow. itp. od nazwisk	nie określa się			nie należy
	skrótów itp., itd.	nie określa się			nie należy
	jednoliterowych skrótów nazw i określeń od liczb arabskich lub rzymskich	nie określa się		nie należy	
	liczb	nie należy			
	sylaby <i>li</i>	nie określa się	nie należy		
	skrótów nazw instytucji składanych wersalikami	nie należy			
Pozostawienie na końcu wiersza (zawieszanie)	skrótów nazw, miar i wag bez poprzedzających je wartości liczbowych	nie określa się		nie należy	
	pojedynczych liter lub cyfr z kropką lub nawiasem stosowanych przy wyliczeniach	nie określa się	nie należy		
	inicjałów imion przed nazwiskami	nie określa się		nie należy	
	wyrazów jednoliterowych składanych dużymi literami	nie określa się		nie należy	
	wyrazów jednoliterowych składanych małymi literami <i>a, i, o, u, w, z</i>	nie określa się			nie należy

2.1.7. Wyróżnienia

2.1.7.1. Odmienny rodzaj pisma. Teksty można wyróżniać przez składanie innym rodzajem lub stopniem pisma, np. przy składaniu pismem tekstowym zwykłym — pismem pochyłym lub odmiennej grubości; przy składaniu pismem pochy-

Wszyscy pracownicy zatrudnieni w danym zakładzie pracy, niezależnie od swego zawodu, należą do jednego związku.

2.1.7.2. Wcinanie (podcinanie). Tekst można wyróżnić przez wcięcie go w stosunku do tekstu pod-

stawowego. Wcięcie powinno być większe co najmniej o 1 firet od wcięć akapitowych.

2.1.7.3. Spacjowanie. Wyróżnienie przez spacjowanie należy stosować tylko w krótkich kilkunastu wyrazowych partiach tekstu. Nie należy spacjować pisma pochylego. Do spacjowania tekstu należy używać spacji następującej grubości: w pismach 6 do 10 p. spację 1 lub 2 p., w pismach 12 do 16 p. spację 2 do 3 p., powyżej 16 p. nie określa się. W składzie spacjowanym odstępy między wyrazami należy także powiększyć o grubości spacji używanych do spacjowania wyrazów.

Przykład

Przymiotniki utworzone od nazw miejscowości i krajów, a nie będące nazwami geograficznymi, pisze się małą literą.

Mamy dwa rodzaje skrótów, z kropką i bez kropki:

Znaki pisarskie: średnik, dwukropek, wykrzyknik, znak zapytania oraz dywiz użyty jako łącznik i jako znak przeniesienia należy oddzielać taką samą spacją, jaką spacjowany jest tekst. Kropki i przecinka nie należy oddzielać spacją.

Przykład

Jeśli was razi słowo: za wód, mówmy: sztuka.

Cyfr w liczbach arabskich poza dzieleniem na klasy oraz rzymskich nie należy spacjować.

Przykład

Podczas drugiej wojny światowej zginęło ponad 10 000 000 ludzi.

2.1.8. Znaki pisarskie. Znaki pisarskie składa się zgodnie z obowiązującymi zasadami pisowni polskiej oraz zgodnie z następującymi wymaganiami dodatkowymi:

a) **Kropka.** Kropkę umieszcza się przy oddzielaniu minut od godzin; w podpisach do ilustracji kropkę na końcu składa się wówczas, gdy podpis jest zdaniem złożonym zawierającym znaki interpunkcji; w datach składanych cyframi kropki składa się bez odstępów po liczbach oznaczających dzień i miesiąc. Dopuszcza się oddzielanie liczb w datach spacjami zamiast kropkami.

b) **Przecinek.** W cenach grosze od złotych oraz pauzę użytą jako zero groszy oddziela się przecinkiem.

c) **Pauza.** W dialogu na początku wiersza pauzę oddziela się od tekstu odstępem ½ firetu.

W tekście pauzę oddziela się z obu stron odstępami ½ firetu.

Dopuszcza się niestosowanie powyższej zasady w przypadku potrzeby umieszczenia justunku zmiennego przy pauzie umieszczonej między dwoma wyrazami, które mogą wypełnić całą długość wiersza.

Przykład

- A może to Charłamp? — rzekł Zagłoba.
- Nie — rzekł Wołodyjowski.
- Ej panie Michale, mnie się widzi, że to on.
- Co znowu!

Obaj z wielkim zniecierpliwieniem czekali na powoli zbliżającego się jeźdźca.

Tego dnia — a było to 8 maja 1945 roku — zakończyła się II Wojna Światowa w Europie.

Dopuszcza się stosowanie półpauzy zamiast pauzy jednolicie w tekście jednej publikacji na wyraźne dyspozycje instytucji wydawniczej.

d) **Dy w i z.** W składzie pismem tekstowym dywizu nie oddziela się spacjami.

Przykład

Sojusz robotniczo-chłopski stanowi podstawę ustroju socjalistycznego.

W składzie wersalikowym oraz w znaczeniu: od - do, dywiz oddziela się odstępem ½ firetu.

Przykład

17 - 19

Dopuszcza się używanie półpauzy zamiast dywizu jednolicie w tekście jednej publikacji, jeżeli ta pauza jest zastosowana w znaczeniu od — do.

Przykład

17 — 19

e) **Wielokropek.** Przed i po wyrazie wielokropek należy składać z 3 kropek bez odstępów między nimi i wyrazem, do którego się odnosi.

Przykład

Chorował na zapalenie płuc... i sam był w domu... jak pustelnik...

Wielokropek użyty zamiast wyrazów opuszczonych w cytatach powinien być umieszczony w nawiasach.

Przykład

„Żołnierze! (...) w tej decydującej bitwie każdy wasz cios niechaj będzie pewny i twardy, każdy strzał — celny (...)”.

f) Cudzysłów. Można stosować dwa rodzaje cudzysłówów: zwykły „—” lub francuski «—». Obydwa rodzaje cudzysłówów należy składać bez odstępów od wyrazów, do których się odnoszą. Jako cudzysłowy drugiego stopnia (cudzysłowy w zdaniach objętych cudzysłowami) należy stosować pojedyncze przecinki: jako otwierający — dolny, zamykający — górny.

Przykład

Nie mógł wymówić słowa „rewolwer”.

Nazwę «wiosny ludów» w naszych dziejach otrzymał rok 1848.

Z ironią dodał: „Niekiedy podziwiałem ,odwagę’ tego pana”.

W przypadku występowania obok siebie cudzysłówów obydwu stopni należy je rozdzielić odstępem $\frac{1}{2}$ firetu.

Przykład

Napisy wzywają przechodniów: „Przechodź jezdnię tylko po ,zebrach’”.

Jeżeli końcowa część zdania ujęta jest w cudzysłów, znaki pisarskie (kropka, wielokropek, pytajnik, wykrzyknik) składa się po cudzysłowie, natomiast jeśli całe zdanie jest ujęte w cudzysłów, znaki pisarskie składa się przed cudzysłowem.

Przykład

Basia otwiera usta. Pytanie: „Co to jest?” zamiera na jej wargach.

g) Odsyłacz. Jeśli odsyłacz odnosi się do części zdania ujętej w przecinki lub do całego zdania zakończonego kropką, należy go składać bezpośrednio po przecinku lub kropce.

Przykład

U wszystkich ognisk razem rozpoczęły się te skoki, a wnet potem z ogniem pogony.¹⁾

Nic nie robił pro publico bono,²⁾ ale wyłącznie dla własnej korzyści.

Odsyłacz do wyrazu lub wyrazów objętych nawiasami należy składać przed nawiasem zamykającym, przy czym jeśli odsyłacz oznaczony jest liczbą lub gwiazdką z nawiasem, nawiasu się nie powtarza.

Przykład

Utożsamienie boga z przyrodą (panteizm¹⁾ był to pogląd filozoficzny starożytnych Greków.

h) Nawiasy i klamry. Nawiasy i klamry należy składać bez odstępów od tekstu, który obejmują. Nawias zamykający składa się przed kropką, przecinkiem i pauzą.

i) Znaki powtórzenia (zakłamanie). Przy wyrazach i skrótach powtarzających się więcej niż 2 razy można stosować znaki powtórzenia. Jako zwykle powtórzenie należy używać otwierającego cudzysłowu zwykłego lub dwóch przecinków, składając je na środku pod odpowiednim wyrazem poprzedniego wiersza. Następny wyraz za znakiem powtórzenia należy składać ściśle w linii pionowej z początkiem wyrazu w poprzednim wierszu. Nie należy używać cudzysłówów francuskich.

Przykład

Województwo białostockie

„ bydgoskie

„ gdańskie

„ opolskie

Gęstość zaludnienia województwa

„ „ gromady

„ „ wsi

„ „ osady

j) Znak paragrafu. Znaki paragrafów i skrót nr należy oddzielać od cyfry stałym odstępem $\frac{1}{2}$ firetu. Podwójne znaki paragrafów składa się bez odstępów między nimi.

Przykład

Wyrok wydano na mocy §§ 153 i 284 Kodeksu Karnego.

k) Inne znaki. Ułamki, znaki procentów, stopni i minut składa się bez odstępów po liczbach, przy których są umieszczone.

Przykład

57,5⁰/₁₀₀ ludności w Polsce zatrudnione jest w rolnictwie i leśnictwie.

Jednostką miary łukowej kąta jest radian, który równa się 58°17'44,8”.

Cal angielski wynosi około 2 $\frac{1}{2}$ cm.

2.1.9. Wyliczenia. Przy składaniu krótkich wyliczeń liczby lub litery wyliczeń justuje się tak, aby były wypuszczone w lewo, a tekst wyjustowany był w linii pionowej.

Odstęp za liczbą lub literą pozostaje niezmienny i powinien wynosić do $\frac{2}{3}$ firetu.

Przykład

Powinien znać:

- a) zasady składania tabel i akcydensów,
- b) zasady łamania książek bez ilustracji,
- c) ogólne zasady umieszczania tytułów, podtytułów, tytułików okienkowych i inicjałów.

Jeżeli wyliczenia są długie i zajmują trzy lub więcej wierszy, należy je składać akapitowo, odstępowanie za liczbą lub literą w tym przypadku jest stałe i powinien wynosić $\frac{1}{2}$ firetu.

2.2. Inne zasady

2.2.1. Składanie tytułów. Przy składaniu tytułów obowiązują zasady podstawowe wg 2.1 oraz następujące dodatkowe wymagania:

a) Rozdzielanie i przenoszenie wyrazów. W tytułach nie należy przenosić wyrazów. Tytuł wielowierszowy należy tak dzielić na wiersze, aby każdy z nich stanowił logicznie zakończone pojęcie. Wyjątek stanowią tytuły wielowierszowe składane w ciągu na pełną szerokość łamu wąskiego formatu.

Przykład

Wyznaczanie wysokości wieży na podstawie zdjęcia fotograficznego

b) Numeracja dziesiętna. Numerację dziesiętną należy składać pismem prostym bez odstępów między cyframi i kropkami, lecz z odstępem $\frac{1}{2}$ firetu od treści tytułu.

Przykład

2.1.1.5. Przepisy bibliograficzne

c) Wyrównanie odstępów międzyliterowych (światła). W składzie wersalikowym odstęp (światła) między literami powinny być wyrównane.

Przykład

WOJNA FRANCUSKO - PRUSKA ROK 1870-1871

2.2.2. Składanie przypisów. Przy składaniu przypisów obowiązują zasady podstawowe wg 2.1 oraz następujące dodatkowe wymagania:

a) Sposób złożenia. Przypisy należy składać pismem tego samego kroju, lecz mniejszym o 1 lub 2 stopnie od pisma zasadniczego.

b) Oznaczenie. Przypisy i odsyłacze w tek-

ście powinny być składane jednakowymi znakami. Gwiazdki do oznaczania przypisów można stosować wówczas, gdy na kolumnie są nie więcej niż trzy przypisy. Gwiazdki powinny być złożone tak, aby ostatnie z nich w pionie tworzyły jedną linię. Odstęp między oznaczeniem przypisu a jego treścią jest stały i powinien wynosić $\frac{1}{2}$ firetu.

Przykład

- * Siedlisko pszczół w dziupli drzewa.
- ** Ogrodzenie, wał drewniano-ziemny, wznoszony w okresie średniowiecza dla podniesienia obronności.
- *** Narzędzie ręczne do miotania pocisków.

Przy dużej ilości krótkich dwu-, trzywyrazowych przypisów można je składać w ciągu, oddzielając odstępami około $1\frac{1}{2}$ firetu.

Przykład

21) Wejnert, t. VI 123. 22) Sobieszczański, s. 76—80

Przypisy można składać również bez ich oznaczenia, jednak wówczas należy powtórzyć w przypisie hasło oznaczone w tekście odnośnikiem. Hasło to należy spacjiować i oddzielać pauzą od właściwej treści przypisu. Przy takim sposobie składania przypisów wszystkie odsyłacze w tekście oznaczają się jedną gwiazdką.

Przykład

Barć — siedlisko pszczół w dziupli drzewa.
Tyn — ogrodzenie, wał drewniano-ziemny.
Proca — narzędzie ręczne do miotania pocisków.

2.2.3. Składanie spisu treści. Przy składaniu spisu treści obowiązują zasady podstawowe wg 2.1 oraz dodatkowo zasady dotyczące kropkowania.

Wiersze niepełne można uzupełnić kropkowaniem o gęstości $\frac{1}{2}$ do 2 firetów. Odstęp między tekstem a pierwszą kropką nie może być mniejszy od $\frac{1}{2}$ firetu. Odstęp między ostatnią kropką a największą liczbą paginy powinien być taki sam, jak stosowany między kropkami. Kropki powinny być złożone w równej linii pionowej.

2.2.4. Składanie poezji. Przy składaniu poezji obowiązują zasady podstawowe wg 2.1 oraz następujące dodatkowe wymagania:

a) Odstęp między wyrazami. Odstępy między wyrazami w składzie poezji powinny być stałe i powinny wynosić dla pism od 6 do 8 p. — 3 p., od 9 do 10 p. — 4 p., przy 12 p. — 5 p., przy 16 p. — 6 p.

Dopuszcza się odstęp równy $\frac{1}{2}$ firetu stopnia pisma składu w przypadku, gdy w treści i obrębie jednego wydawnictwa występują poezja i proza (skład mieszany poezji i prozy).

3. STOSOWANIE ZASAD

Zasady składania tekstów		Rodzaje tekstów										
		tekst zwykły	tytuły	przypisy	skorowidz	spis treści	paginy żywe	utwory sceniczne	katalogi	bibliografia	poezja	
		numer punktu normy										
Wcięcia	Wielkość wcięć akapitowych	2.1.1	×	2.1.1	2.1.1	2.1.1	×	2.1.1	2.1.1	2.1.1	×	
	Wielkość wcięć przy wyróżnieniach	2.1.7.2	—	2.1.7.2	2.1.7.2	2.1.7.2	×	2.1.7.2	2.1.7.2	2.1.7.2	2.1.7.2	
Ilość tekstu w wierszu końcowym		2.1.2	×	2.1.2	2.1.2	2.1.2	×	2.1.2	2.1.2	2.1.2	×	
Odstępy	między wyrazami w tekście	2.1.3	2.1.3	2.1.3	2.1.3	2.1.3	2.1.3	2.1.3	2.1.3	2.1.3	2.2.4 a)	
	między wyrazami składanymi wersalikami	2.1.4	2.1.4	2.1.4	2.1.4	2.1.4	2.1.4	2.1.4	2.1.4	2.1.4	2.1.4	
	przy dzieleniu liczb na klasy	2.1.5	2.1.5	2.1.5	2.1.5	2.1.5	2.1.5	2.1.5	2.1.5	2.1.5	2.1.5	
	między literami spacjiowanymi	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	
	między znakami pisarskimi	pauzą	2.1.8 c)	2.1.8 c)	2.1.8 c)	2.1.8 c)	2.1.8 c)	2.1.8 c)	2.1.8 c)	2.1.8 c)	2.1.8 c)	2.1.8 c)
		dywizem	2.1.8 d)	2.1.8 d)	2.1.8 d)	2.1.8 d)	2.1.8 d)	2.1.8 d)	2.1.8 d)	2.1.8 d)	2.1.8 d)	2.1.8 d)
		cudzysłowem	2.1.8 f)	2.1.8 f)	2.1.8 f)	2.1.8 f)	2.1.8 f)	2.1.8 f)	2.1.8 f)	2.1.8 f)	2.1.8 f)	2.1.8 f)
		odsyłaczem	2.1.8 g)	2.1.8 g)	2.2.2 b)	2.1.8 g)	2.1.8 g)	2.1.8 g)	2.1.8 g)	2.1.8 g)	2.1.8 g)	2.1.8 g)
		znakami paragrafu i skrótem nr	2.1.8 j)	2.1.8 j)	2.1.8 j)	2.1.8 j)	2.1.8 j)	2.1.8 j)	2.1.8 j)	2.1.8 j)	2.1.8 j)	2.1.8 j)
	między numeracją dziesiętną	2.2.1 b)	2.2.1 b)	2.2.1 b)	2.2.1 b)	2.2.1 b)	2.2.1 b)	×	2.2.1 b)	2.2.1 b)	×	
	przy wyliczeniach za cyfrą lub literą	2.1.9	×	2.1.9	2.1.9	2.1.9	×	2.1.9	2.1.9	2.1.9	×	
	przy oddzielaniu przypisów złożonych w ciągu	×	×	2.2.2 b)	×	×	×	×	×	×	×	
	między oznaczeniami przypisów a ich treścią	×	×	2.2.2 b)	×	×	×	×	×	×	×	
między kropkami w spisie treści	×	×	×	×	2.2.3	×	×	×	×	×		

Zasady składania tekstów			Rodzaje tekstów									
			tekst zwykły	tytuły	przypisy	skorowidz	spis treści	paginy żywe	utwory sceniczne	katalogi	bibliografia	poezja
			numer punktu normy									
Wyróżnienia	spacjowanie	tekstu zwykłego	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3
		pisma pochyle	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3
		liczb	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3
		znaków pisarskich	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3	2.1.7.3
	pismo pochyle	2.1.7.1	2.1.7.1	2.1.7.1	2.1.7.1	2.1.7.1	2.1.7.1	2.1.7.1	2.1.7.1	2.1.7.1	2.1.7.1	
	inna grubość lub szerokość	2.1.7.1	2.1.7.1	2.1.7.1	2.1.7.1	2.1.7.1	2.1.7.1	2.1.7.1	2.1.7.1	2.1.7.1	2.1.7.1	
	inny stopień pisma	2.1.7.1	2.1.7.1	2.1.7.1	2.1.7.1	2.7.1.1	×	2.1.7.1	2.1.7.1	2.1.7.1	2.1.7.1	
	podcięcia	2.1.7.2	—	2.1.7.2	2.1.7.2	2.1.7.2	×	2.1.7.2	2.1.7.2	2.1.7.2	2.1.7.2	
Przeniesienie	ilość kolejnych przeniesień		2.1.6	2.2.1 a)	2.1.6	2.1.6	2.1.6	×	2.1.6	2.1.6	2.1.6	×
	rozdzielanie i przenoszenie wyrazów		2.1.6	2.2.1 a)	2.1.6	2.1.6	2.1.6	×	2.1.6	2.1.6	2.1.6	2.2.4 c)
	zawieszanie		2.1.6	2.2.1 a)	2.1.6	2.1.6	2.1.6	×	2.1.6	2.1.6	2.1.6	2.2.4 d)
Znaki pisarskie	ogólnie		2.1.8	2.1.8	2.1.8	2.1.8	2.1.8	2.1.8	2.1.8	2.1.8	2.1.8	2.1.8
	dodatkowo	kropka	2.1.8 a)	2.1.8 a)	2.1.8 a)	2.1.8 a)	2.1.8 a)	2.1.8 a)	2.1.8 a)	2.1.8 a)	2.1.8 a)	2.1.8 a)
		przecinek	2.1.8 b)	2.1.8 b)	2.1.8 b)	2.1.8 b)	2.1.8 b)	2.1.8 b)	2.1.8 b)	2.1.8 b)	2.1.8 b)	2.1.8 b)
		wielokropek	2.1.8 e)	2.1.8 e)	2.1.8 e)	2.1.8 e)	2.1.8 e)	2.1.8 e)	2.1.8 e)	2.1.8 e)	2.1.8 e)	2.1.8 e)
		cudzysłów	2.1.8 f)	2.1.8 f)	2.1.8 f)	2.1.8 f)	2.1.8 f)	2.1.8 f)	2.1.8 f)	2.1.8 f)	2.1.8 f)	2.1.8 f)
		odsyłacz	2.1.8 g)	2.1.8 g)	×	2.1.8 g)	2.1.8 g)	2.1.8 g)	2.1.8 g)	2.1.8 g)	2.1.8 g)	2.1.8 g)
		nawiasy i klamry	2.1.8 h)	2.1.8 h)	2.1.8 h)	2.1.8 h)	2.1.8 h)	2.1.8 h)	2.1.8 h)	2.1.8 h)	2.1.8 h)	2.1.8 h)
		znaki powtórzenia	2.1.8 i)	×	2.1.8 i)	2.1.8 i)	2.1.8 i)	×	2.1.8 i)	2.1.8 i)	2.1.8 i)	×
		znaki paragrafu i skrót nr	2.1.8 j)	2.1.8 j)	2.1.8 j)	2.1.8 j)	2.1.8 j)	2.1.8 j)	2.1.8 j)	2.1.8 j)	2.1.8 j)	2.1.8 j)
		inne znaki	2.1.8 k)	2.1.8 k)	2.1.8 k)	2.1.8 k)	2.1.8 k)	2.1.8 k)	2.1.8 k)	2.1.8 k)	2.1.8 k)	2.1.8 k)
Numeracja dziesiętna			2.2.1 b)	2.2.1 b)	×	×	2.2.1 b)	2.2.1 b)	×	2.2.1 b)	2.2.1 b)	×
Wielkość i rodzaj pisma			—	—	2.2.2 a)	—	—	—	—	—	—	
Oznaczenia przypisów i odsyłaczy			2.2.2 b)	2.2.2 b)	2.2.2 b)	2.2.2 b)	2.2.2 b)	2.2.2 b)	2.2.2 b)	2.2.2 b)	2.2.2 b)	
Wyliczenia			2.1.9	×	2.1.9	2.1.9	2.1.9	×	2.1.9	2.1.9	×	
Kropkowanie			×	×	×	×	2.2.3	×	×	×	×	
Rozmieszczanie wierszy			—	—	—	—	—	—	—	—	2.2.4 b)	

— oznacza: nie określa się; × oznacza: nie występuje.

b) Rozmieszczenie wierszy. Wiersze poezji należy składać na format najdłuższego wiersza utworu od brzegu (bez wcięć).

W przypadku występowania strof lub wierszy wcinanych w stosunku do strof lub wierszy poprzedzających, wcięcia powinny być zgodne z adiustacją.

c) Dzielenie i przenoszenie wyrazów. Nie należy dzielić wyrazów i przenosić ich części do drugiego wiersza.

d) Przenoszenie całych wyrazów. W wyjątkowych przypadkach, gdy tekst wiersza

nie mieści się w formacie, do następnego wiersza należy przenieść cały wyraz końcowy liczący co najmniej 4 znaki wraz z odnoszącymi się do niego przyimkiem lub spójnikiem i umieścić go z prawej strony wiersza.

W składzie na wąski format przeniesiony wyraz można umieścić na końcu poprzedniego lub następnego wiersza, oddzielając go od treści tych wierszy odstępem co najmniej 1 firetu i klamrą.

W przypadku kilku przeniesień przenoszone wiersze powinny być utrzymane w jednej linii pionowej.

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Poligraficznego, Warszawa, ul. Mińska 69.

2. Istotne zmiany w stosunku do BN-64/7440-02

- a) wprowadzono nową terminologię zgodną z ustanowionymi normami terminologicznymi,
- b) dopuszczono stosowanie półpauzy zamiast pauzy,
- c) uściślono długość wiersza końcowego,
- d) zmieniono zakres stosowania odstępów międzywierszowych.

3. Normy związane

- PN-73/P-55009 Pisma drukarskie. Klasyfikacja i metody określania cech strukturalnych pism łacińskich
- PN-68/N-01050 Podstawowe oznaczenia matematyczne

BN-73/7401-01 Poligrafia. Podstawowe nazwy i określenia

BN-71/7401-02 Jednostki wielkości typograficznych. Nazwy i określenia

BN-71/7401-03 Materiały i procesy wydawnicze. Nazwy i określenia

BN-71/7401-04 Technika drukowania wypukłego. Zecerstwo. Nazwy i określenia

4. Autorzy projektu normy

Ludwik Lindner, Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Poligraficznego — Uwagi do nowelizacji normy.
Jerzy Krukowski, Zakład Normalizacji Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Przemysłu Poligraficznego — Nowelizacja i redakcja normalizacyjna znowelizowanej normy.

5. Uwagi do wydania II

Zmieniono w treści normy termin „pismo podrzędne” na „pismo tekstowe” zgodnie z BN-77/7401-15.